

Het Europese geïnfomatiseerde accijnsstelsel (*excise movement control system, EMCS*)

Luc Gheysens

Advocaat te Wevelgem / Leuven

Professor aan de Fiscale Hogeschool in Brussel

A. De nieuwe algemene regeling inzake de communautaire accijnzen (d.w.z. energieproducten en elektriciteit, alcohol en alcoholische dranken, tabaksfabricaten)

1) Korte historiek

De Wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben, het verkeer daarvan en de controles daarop heeft de bepalingen, opgenomen in Richtlijn 92/12/EEG van 25 februari 1992 betreffende hetzelfde onderwerp zoals vermeld in de titel van voornoemde wet, omgezet naar Belgisch recht.

De Richtlijn bevatte de nieuwe regeling inzake communautaire accijnsproducten met het oog op het opengaan van de Europese interne markt op 1 januari 1993.

In feite bekrachtigde de Wet van 10 juni 1997 de bepalingen, inderhaast getroffen bij de KB's van 29 december 1992 e.a. Artikel 11 van de algemene wet inzake douane en accijnzen (hierna: AWDA), laat de Koning toe, door middel van een koninklijk besluit waarover door de in de Raad vergaderende ministers is beraadslaagd, accijnsbepalingen uit te vaardigen die in afwachting van een bekrachtigingswet reeds kracht van wet hebben.

Deze wet heeft voorzien in enerzijds een systeem van koppeling van belastingentrepots en anderzijds in een systeem van bewegingen van accijnsproducten onder schorsing van de accijnzen, aan de hand van papieren administratieve geleidedocumenten (AGD).

De nieuwe Europese Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 (*PB L 9*, 14 januari 2009) voorziet in een elektronisch systeem voor deze accijnsbewegingen en dit vanaf 1 april 2010, datum waarop de accijnsspelers van de 27 landen van de Europese Unie in de mogelijkheid moeten zijn om tot het Europees Geïnfomatiseerd Systeem – EMCS toegang te kunnen krijgen

In België werd de 2e Bezemrichtlijn omgezet door:

- de Algemene Accijnswet *dd.* 22 december 2009 (*B.S.* 31/12/2009)
- het KB *dd.* 17 maart 2010 betreffende de algemene regeling (*B.S.* 26/03/2010)
- het MB *dd.* 18 maart 2010 betreffende de algemene regeling (*B.S.* 26/03/2010)

Vanaf 1 april 2010 is de eerste Bezemrichtlijn 92/12/EEG ingetrokken en zijn de Wet van 10 juni 1997, het KB van 11 oktober 1997 betreffende de accijnzen en het KB van

11 mei 2004 betreffende de zekerheden inzake accijnzen voor de erkende entrepouthouder en het geregistreerde bedrijf, evenals het MB van 14 mei 2004 betreffende de algemene accijnsregeling, opgeheven.

2) Toepassing *ratione materiae et loci*

Artikel 2 regelt de draagwijdte van de wet en laat op het stuk van de accijnzen het bepaalde in de algemene Wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen onverlet, onder meer m.b.t. de toepasselijke regels bij in- en uitvoer, de voegdheden van de ambtenaren en de strafprocedures.

De wet slaat op de communautaire accijnsgoederen, d.w.z. de energieproducten en elektriciteit (Wet 27 december 2004), alcohol en alcoholhoudende dranken (Wet 7 januari 1998) en tabaksfabricaten (Wet 3 april 1997).

Deze algemene wet moet echter rekening houden met de AWDA van 18 juli 1977 voor zover hij betrekking heeft op de accijnzen, en met de nationale wetten m.b.t.:

- energieproducten en elektriciteit: Programmawet van 27 december 2004
- alcohol en alcoholhoudende producten: Wet van 7 januari 1998
- tabaksfabricaten: Wet van 3 april 1997.

Op 27 februari 2010 is een nieuwe Richtlijn betreffende de accijnzen op de tabaksfabricaten in werking getreden, die een weloverwogen stijging van de tarieven inhoudt (met nieuwe minimumtarieven), nl. Richtlijn 2010/12/EU van de Raad van 16 februari 2010 tot wijziging van Richtlijnen 92/79/EEG, 92/80/EEG en 95/59/EEG wat betreft de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabricaten en Richtlijn 2008/118/EEG (*PB L 50*, 27 februari 2010).

In België worden daarenboven ook accijnzen geheven op koffie en niet-alcoholische dranken. Ook deze wetgeving is vernieuwd n.a.v. de Wet van 21 december 2009 (*B.S. 15/01/2010*) en de Wet van 19 mei 2010 – artikel 26 (*B.S. 28/05/2010*), die de nieuwe regeling van toepassing maken in België vanaf 1 juli 2010.

Artikel 3 stelt het belastbaar feit vast van de accijnzen voor accijnsgoederen, nl. hun productie en hun invoer, en

vermijdt dat het belastbaar feit verbonden zou zijn aan het overschrijden van de binnengrens.

Artikel 4 bepaalt dat de douanevoorschriften bij invoer/uitvoer in/uit het douanegebied van de EU van overeenkomstige toepassing zijn op de accijnsgoederen die binnenkomen/buitengaan alsmede op de accijnsgoederen die binnenkomen/buitengaan naar de zogenaamde derdelandsgebieden opgesomd in artikel 5, § 1, 4°.

Alcoholische dranken, energie en minerale olie, tabaksfabricaten: schorsing van accijnzen binnen EU (nieuwe EU-Richtlijn in België vanaf 1/04/2010)

Aangezien de schorsingsregelingen van het communautair Douanewetboek (hierna 'CDW') een passend toezicht garanderen, hoeft voor de accijnzen geen afzonderlijk toezichtstelsel te worden toegepast gedurende de tijd dat op de accijnsgoederen een douaneschorsingsregeling van toepassing is.

Artikel 5 beschrijft het geografische gebied waar de wet moet worden toegepast en somt ook de derdelandsgebieden op, d.w.z. de gebieden die niet tot het accijnsgebied van de EU behoren.

Enkele definities m.b.t. de schorsingsregeling:

- *douaneschorsingsregeling*: iedere in het CDW vastgestelde bijzondere procedure inzake douanetoezicht ter zake van niet-communautaire goederen die het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, tijdelijke opslag, vrije zones of vrije entrepots en andere schorsingsregelingen;

- *accijnsschorsingsregeling*: de belastingregeling die geldt voor het onder schorsing van accijnzen produceren, verwerken, voorhanden hebben en overbrengen van niet onder een douaneschorsingsregeling geplaatste accijns-goederen;
- *invoer van accijnsgoederen*: het hier te lande binnenbrengen van accijnsgoederen die bij hun binnenkomst niet onder een douaneschorsingsregeling worden geplaatst, alsmede het vrijgeven van onder een douaneschorsingsregeling geplaatste accijnsgoederen;
- *erkende entrepouhouder*: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die door de ambtenaar, die door de Koning werd aangewezen, werd gemachtigd om in het kader van zijn bedrijfsuitoefening accijnsgoederen onder een schorsingsregeling in een belastingentrepot te produceren, te verwerken, voorhanden te hebben, te ontvangen of te verzenden;
- *belastingentrepot*: iedere plaats waar de erkende entrepouhouder bij de bedrijfsuitoefening accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling produceert, verwerkt, voorhanden heeft, ontvangt of verzendt onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden;
- *geregistreerde geadresseerde*: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die door de ambtenaar die door de Koning werd aangewezen, onder de door deze laatste vastgestelde voorwaarden, gemachtigd is om bij de bedrijfsuitoefening accijnsgoederen in ontvangst te nemen die vanuit een andere lidstaat onder een accijnsschorsingsregeling worden overgebracht¹;
- *geregistreerde afzender*: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die door de ambtenaar die door de Koning werd aangewezen, onder de door deze laatste gestelde voorwaarden, gemachtigd is om, bij de bedrijfsuitoefening accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling te verzenden wanneer zij in het vrije verkeer worden gebracht. Deze “speler” is nieuw in het schorsingsverkeer.

Deze figuur bestond niet onder de oude Wet van 10 juni 1997. Het in het vrije verkeer brengen veronderstelt invoer vanuit een derde land of derdelandsgebied dat niet tot het douanegebied van de EU behoort.

3) Tijdstip en plaats van verschuldigdheid – accijnschuldenaars – bevoegdheid tot invordering

Artikel 6 en 7 bepalen dat de verschuldigdheid van de accijnzen is gebonden aan het in verbruik stellen; onderhavige bepalingen verduidelijken wanneer accijnsgoederen in het verbruik worden gesteld en wie alsdan tot voldoening van de accijnzen gehouden is.

Gelet op het feit dat de accijnzen belastingen zijn op het verbruik van bepaalde goederen, worden geen accijnzen geheven op accijnsgoederen die in bepaalde omstandigheden worden vernietigd of onherstelbaar verloren zijn gegaan.

Onder “uitslag tot verbruik” wordt verstaan:

- a) het indienen van een aangifte van uitslag tot verbruik (ACC 4);
- b) het onttrekken, met inbegrip van het onregelmatig onttrekken, van accijnsgoederen aan een accijnsschorsingsregeling;
- c) het voorhanden hebben van accijnsgoederen buiten een accijnsschorsingsregeling wanneer over die goederen geen accijnzen zijn geheven overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het gemeenschapsrecht en de nationale wetgeving;
- d) de productie, met inbegrip van onregelmatige productie, van accijnsgoederen buiten een accijnsschorsingsregeling;
- e) de invoer, met inbegrip van onregelmatige invoer in het accijnsgrondgebied van de EU, behoudens indien de accijnsgoederen bij invoer onmiddellijk onder een accijnsschorsingsregeling worden geplaatst.

Het “tijdstip van de uitslag tot verbruik” is:

- het moment van de uitslag tot verbruik in het land / het tijdstip waarop de gevallen zich voordoen die gelijkgeschakeld zijn met “uitslag tot verbruik”;

¹ Deze persoon komt in de plaats van het geregistreerde bedrijf onder de Wet van 10 juni 1997.

- het tijdstip van ontvangst van de accijnsgoederen door de geregistreerde geadresseerde (die de accijnsgoederen die hem werden verzonden vanuit een andere lidstaat, ontvangt);
- het tijdstip van ontvangst van de accijnsgoederen door de geadresseerde (die de goederen verzonden vanuit een andere lidstaat, verkrijgt);
- het tijdstip van ontvangst van de accijnsgoederen op de plaats van rechtstreekse aflevering (de Koning kan de voorwaarden vaststellen waaronder accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling worden overgebracht vanuit een andere lidstaat naar een plaats van rechtstreekse aflevering hier te lande, wanneer die plaats is aangewezen door een in België gevestigde erkende entrepouhouder of geregistreerde geadresseerde). Wij verwijzen in dit verband o.a. naar de figuur van de geregistreerde afzender;
- het tijdstip waarop door de douane de algehele vernietiging/het onherstelbaar verlies van de accijnsgoederen werd vastgesteld, als een en ander niet veroorzaakt is door een oorzaak die verband houdt met de aard van de goederen/het gevolg is van niet te voorziene omstandigheden of overmacht²;
- het tijdstip waarop een onregelmatigheid of inbreuk wordt gepleegd die door de wet gekwalificeerd wordt als een "onttrekking", die gelijkstaat met een uitslag in het verbruik.

De "personen die gehouden zijn tot het betalen" van de verschuldigde accijnzen zijn:

- a) de persoon die de aangifte tot uitslag in het verbruik opstelt / ondertekent / indient als vertegenwoordiger van de opsteller / ondertekenaar;
- b) in geval van onttrekking aan een accijnsschorsingsregeling:
 - in voorkomend geval de erkende entrepouhouder, de geregistreerde geadresseerde of enige andere persoon die de accijnsgoederen aan de accijnsschorsingsregeling onttrekt of voor wiens rekening de accijnsgoederen aan de accijnsschorsingsregeling worden onttrok-

- ken of, in geval van onregelmatige uitslag uit het belastingentrepot, elke persoon die bij de uitslag betrokken is geweest;
- bij een onregelmatigheid tijdens een overbrenging van accijnsgoederen die onder een accijnsschorsingsregeling zijn geplaatst: in voorkomend geval de erkende entrepouhouder, de geregistreerde afzender of de persoon die zekerheid heeft gesteld; alsmede alle personen die bij de onregelmatige onttrekking betrokken zijn geweest, op voorwaarde dat de administratie kan bewijzen dat deze personen wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat het onttrekken op onregelmatige wijze is geschied;
- c) in geval van het voorhanden hebben van accijnsgoederen buiten een accijnsschorsingsregeling (wanneer over die goederen nog geen accijnzen zijn geheven): de persoon die de accijnsgoederen voorhanden heeft of enige andere persoon die bij dergelijk voorhanden hebben, betrokken is geweest;
- d) in geval van een productie van accijnsgoederen, inclusief een onregelmatige productie, buiten een accijnsschorsingsregeling: de persoon die de accijnsgoederen produceert of, in geval van onregelmatige productie, enig ander persoon die bij dergelijke productie betrokken is geweest;
- e) in geval van invoer, inclusief onregelmatige invoer: de persoon die de accijnsgoederen bij invoer aangeeft, of, voor wiens rekening de goederen bij invoer worden aangegeven, of, in geval van onregelmatige invoer, enige andere persoon die bij dergelijke invoer betrokken was.

Artikel 8 hangt samen met artikel 39 en bespreekt de fiscale behandeling en de bevoegdheidsregeling bij onregelmatigheden vastgesteld bij een overbrenging van accijnsgoederen onder de schorsingsregeling.

Artikel 39 handelt enkel over de onregelmatigheden die gebeurd zijn tijdens de overbrenging van accijnsgoederen die reeds in een andere lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen.

² Als de algehele vernietiging/het onherstelbaar verlies van accijnsgoederen, die onder een accijnsschorsingsregeling zijn geplaatst, te wijten is aan een oorzaak die met de aard van de goederen verband houdt,

dan wel het gevolg is van niet te voorziene omstandigheden of overmacht, wordt dit niet aangemerkt als uitslag tot verbruik.

4) Overbrenging van accijnsgoederen onder schorsing van accijnzen

Accijnsgoederen kunnen, voordat zij in het verbruik worden gesteld op het grondgebied van de Gemeenschap, onder een accijnsschorsingsregeling worden overgebracht. Die overbrenging moet geschieden met vertrek vanuit een belastingentrepot naar verschillende bestemmingen, met name naar andere belastingentrepots en naar voor de toepassing van deze wet daarmee gelijkgestelde plaatsen. De toegelaten schorsingsbewegingen zijn:

Niet-alcoholische dranken en koffie: schorsing van accijnzen binnen België (nieuwe Belgische regeling vanaf 1/07/2010)

- a) van een belastingentrepot (hetzij in België gelegen, hetzij in een andere lidstaat gelegen) naar:
 - een ander belastingentrepot (hetzij in België, hetzij in een andere lidstaat);
 - een geregistreerde geadresseerde indien de accijnsgoederen worden verzonden vanuit een belastingentrepot gelegen in een andere lidstaat;
 - een plaats waar de accijnsgoederen het accijnsgroundgebied van de Gemeenschap verlaten, mits het bericht van uitvoer behoorlijk is afgetekend door het douanekantoor van uitgang;
 - een in artikel 21, § 1 van de Accijnswet³ bedoelde geadresseerde;
- b) van de plaats van invoer naar een ander belastingentrepot, hetzij een geregistreerde geadresseerde indien de ac-

cijnsgoederen worden verzonden vanuit een andere lidstaat;

Artikel 20, § 4 van de Accijnswet voorziet in een afwijking op a) en b) waarbij accijnsgoederen kunnen worden overgebracht onder een accijnsschorsingsregeling vanuit een andere lidstaat naar een plaats van rechtstreekse aflevering hier ten lande.

Het hierboven geciteerde “bericht van ontvangst” en het hierboven geciteerde “bericht van uitvoer” zijn hét bewijs dat een overbrenging van de accijnsgoederen is beëindigd.

Bij gebreke aan een “bericht van ontvangst” of een “bericht van uitvoer” kan het eindigen van de overbrenging der accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling ook worden aangetoond aan de hand van een alternatief bewijs.

5) De vrijstellingen

Deze materie is bepaald in artikel 13 tot en met 17 van de Accijnswet. De Accijnswet onderscheidt volgende gevallen:

- a) vrijstelling inzake accijnzen op accijnsgoederen die worden geleverd aan diplomaten, consulaire ambtenaren, strijdkrachten en instellingen bedoeld in artikel 20, 7° t.e.m. 12° AWDA;
- b) de accijnsgoederen die door taxfree shops zijn geleverd en worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die zich naar een derde land of derdelandsgebied begeven door de lucht of over de zee;
- c) goederen die aan boord van een luchtvaartuig of een schip worden geleverd tijdens een vlucht / overtocht naar een derdelandsgebied of een derde land.

Er zijn geen accijnzen verschuldigd voor accijnsgoederen die door particulieren werden verkregen voor hun eigen behoeften en die door hen zelf worden vervoerd, op voorwaarde dat de accijnzen werden geheven in de lidstaat waar de accijnsgoederen werden verkregen (aangekocht). Boven

³ In artikel 20, § 1 wordt o.i. verkeerdelijk artikel 13, § 1 geciteerd. Artikel 13, § 1 bestaat niet en artikel 13 handelt trouwens over

diplomatieke vrijstellingen. Artikel 21, § 1 handelt wel over de bedoelde geadresseerde.

bepaalde indicatieve limieten komt het de particulier toe om te bewijzen dat hij deze goederen heeft aangekocht voor eigen behoeften.

6) Betaling van de accijnzen

De accijnzen worden bij de inverbruikstelling van accijns-goederen betaald (een inverbruikstelling is ook verplicht als het tarief nul bedraagt) via een "aangifte ten verbruik" bestaande uit de exemplaren 6 en 8 van het formulier "enig document". Er moet ook een aangifte ten verbruik worden ingediend bij de inverbruikstelling met vrijstelling van accijnzen.

7) Terugbetaling – kwijtschelding

De artikelen 9 t.e.m. 12 behandelen enerzijds de terugbetaling van de accijnzen in de gevallen zoals voorzien in artikel 11 van de Richtlijn, en anderzijds, overeenkomstig het subsidiariteitsprincipe waarvan sprake in voornoemd artikel, de terugbetaling van accijnzen in de gevallen voorzien op nationaal vlak.

Is er geboekt maar nog niet betaald, dan is er enkel plaats voor kwijtschelding, in beide gevallen volgens dezelfde regels.

8) Verantwoordelijkheid/aansprakelijkheid van de aangever, afzender, vervoerder en andere betrokkenen in het accijnsverkeer

8.1. De aangever

De aangever van de accijnsgoederen in het verbruik, is de persoon die de aangifte in het verbruik ACC4 ondertekent.

8.2. De afzender, vervoerder en andere betrokkenen in het verkeer van accijnsproducten onder het schorsingsstelsel

- 1) de verzendende entrepouder;
- 2) de persoon die borg staat voor de afzender;
- 3) de vervoerder;
- 4) bij onttrekking aan de schorsingsregeling (hetzij bij het voorhanden hebben, het verwerken, het overbrengen, de productie, de invoer): de daders en de betrokkenen, op voorwaarde dat deze laatsten wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat het onttrekken op onregelmatige wijze geschiedde;
- 5) bij invoer: de persoon die de accijnsgoederen bij invoer aangeeft of voor wiens rekening de goederen bij invoer worden aangegeven, of, in geval van onregelmatige in-

voer, enige andere persoon die bij de invoer betrokken was.

M.i. moet hieraan worden toegevoegd dat de betrokkenen slechts kunnen worden aangesproken voor betaling van de in het spel zijnde accijnzen, als de Douane kan bewijzen dat deze betrokkenen wisten/redelijkerwijze hadden moeten weten dat het onttrekken op onregelmatige wijze geschiedde;

- 6) bij onregelmatige uitslag uit het belastingentrepot: de dader(s) en allen die bij die uitslag betrokken waren. M.i. moet hieraan worden toegevoegd dat de betrokkenen slechts kunnen worden aangesproken voor betaling als de Douane erin slaagt te bewijzen dat die betrokkenen wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat de uitslag op onregelmatige wijze geschiedde;
- 7) de vergunninghouder die niet langer de voorwaarden en de verplichtingen van zijn vergunning naleeft;
- 8) de particulier die zich niet houdt aan de voorwaarden om vrijstelling te bekomen van de accijnzen op de accijnsgoederen die hij aankocht in een andere lidstaat;
- 9) de persoon die accijnsgoederen heeft gekocht/verworven in een andere lidstaat en die noch erkende entrepouder noch geregistreerde geadresseerde is en die deze accijnsgoederen invoert in België;
- 10) de persoon die opzettelijk accijnzen betaalt (zonder dat deze verschuldigd zijn) met het oog op terugbetaling;
- 11) de persoon die de accijnzen ontduikt en diens medeplichtige(n) zijn hoofdelijk en solidair tot betaling van de in het spel zijnde (ontdoken) accijnzen gehouden.

8.3. Strafbepalingen

De overtreders van de bepalingen van de Accijnswet, die tot gevolg heeft dat de accijnzen opeisbaar worden, wordt gestraft met een boete van 5 tot 10 maal de in het spel zijnde accijnzen, met een minimum van € 250. De overtreders worden daarenboven bestraft met een gevangenisstraf van 4 maanden tot 1 jaar.

9) Verweermiddelen tegen de aanspraken van de Douane

De aangesproken accijnsschuldenaar kan het volgende laten gelden:

- 1) er zijn geen accijnzen verschuldigd;
- 2) er geldt een nultarief;
- 3) de betaling van de accijnzen is opgeschort;
- 4) de accijnsschuld is verjaard (3 jaar voor de regelmatige indiener, anders principieel 10 jaar);

- 5) er is een vrijstelling;
- 6) accijnsgoederen zijn in beslag genomen en de Belgische Staat kan daarmee de verschuldigde accijnzen betalen;
- 7) de accijnzen worden ingevorderd zonder voorafgaande boeking;
- 8) de verzendende entreehouder heeft geen bericht ontvangen (in de vorm en binnen de termijnen opgelegd door de wet) waardoor hij de kans krijgt de plaats van de gepleegde onregelmatigheid aan te tonen.

Met betrekking tot het achtste verweermiddel zijn wij van oordeel dat de administratie ten onrechte zou overgaan tot invordering van de accijnzen in het spel bij een accijnschorsregeling (beweging) waarvan de accijnsgoederen niet reglementair op de plaats van bestemming zijn aangekomen en/of waarvan de overbrenging niet reglementair werd aangezuiverd, als de Administratie aan de erkende entreehouder of de geregistreerde afzender voordien geen termijn van 1 maand verschaft, te rekenen vanaf het tijdstip van de verstrekking van de informatie.

Als de accijnsgoederen niet op de plaats van bestemming zijn aangekomen/de overbrenging niet is aangezuiverd, en als aan de erkende entreehouder/geregistreerde afzender gedurende 1 maand niet de mogelijkheid werd geboden om vooralsnog aan te tonen dat de overbrenging wel degelijk reglementair werd beëindigd, dan wel op de plaats waar de onregelmatigheid plaatsvond, aan te tonen, dan is de opgestarte invordering o.i. onontvankelijk.

B. Nationale accijnsproducten

België heft boven en naast de communautaire accijnsproducten, ook nog accijnzen op alcoholvrije dranken en koffie.

In het *Belgisch Staatsblad* van 15 januari 2010 verscheen de nieuwe Wet van 21 december 2009 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en koffie. Deze wet, die van kracht moest worden op 1 april 2010 kwam uiteindelijk slechts in voege op 1 juli 2010, en vervangt de oude bestaande wetten, beide van 13 februari 1995.

De Wet van 19 mei 2010, houdende fiscale en diverse bepalingen (*B.S.* 28/05/2010) wijzigde artikel 7b van de Wet van 21 december 2009 met dien verstande dat dranken op basis van melk of soja, met zoetstoffen of gearomatiseerd,

niet vallen onder het nieuwe accijnsstelsel voor alcoholvrije dranken en koffie. Zoals voorheen blijven ook thee en (zuivere) fruitsappen buiten schot.

In het *Belgisch Staatsblad* van 29 april 2010 verscheen het uitvoerend MB betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en koffie. Het nieuwe MB heeft de MB's van 23 december 1993 opgeheven.

Deze accijnsproducten worden aan accijns onderworpen op het tijdstip van:

- hun vervaardiging hier ten lande;
- hun invoer hier ten lande (vanuit een derde land of derdelandsgebied);
- hun binnenbrengen hier ten lande (vanuit een andere lidstaat).

Onder alcoholvrije dranken wordt verstaan:

- water, natuurlijk of kunstmatig mineraal water en spuitwater;
- bieren waarvan het alcoholvolumegehalte niet meer bedraagt dan 0,5% vol.;
- wijn waarvan het alcoholvolumegehalte niet meer bedraagt dan 1,2% vol.;
- andere gegiste dranken waarvan het alcoholvolumegehalte niet meer bedraagt dan 1,2% vol.;
- ongegiste vruchtensappen en ongegiste groentesappen zonder toegevoegde alcohol, met of zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen.

Uitzondering is leidingwater dat, zelfs na gasinpersing, wordt verdeeld door waterfontein en dat rechtstreeks aangesloten zijn op het waterleidingnet en dat niet verpakt is om te verkopen of om te leveren als drinkwater is geen accijnsproduct.

Onder koffie wordt verstaan:

- ongebrande koffie;
- gebrande koffie;
- extracten, essences en concentraten van koffie in vaste vorm of vloeibaar alsook de preparaten op basis van extracten, essences en concentraten van koffie.

Voor het overige volgt het accijnsstelsel voor koffie en niet-alcoholische dranken *grosso modo* het accijnsstelsel van de communautaire producten. ●